

Poročilo 3. skupne ture alpinistične šole AO Rašica dne 14.01.2007 na Tursko goro

Ker letošnja zima ni in ni hotela postreči s kakšnim snegom, naši tečajniki pa pridni, nabrušeni in nestrpni pričakujejo skupnih tur, smo se v nedeljo, 14.1.2007 le zbrali in izvedli skupno turo na tematiko zimskega pohodništva. Izbira cilja ture letos zopet ni bila lahka – ponavadi nas skrbijo plazovi, letos pa nas je skrbelo, kam sploh iti, da pridemo do vsaj kančka snega. Po številnih oglednih turah križem po naših hribih pade odločitev – gremo s severne strani skozi Turski žleb na Tursko goro (prej poetično napisani stavek bi lahko strnil v naslednjih nekaj besed – madonca nisem vedel kam na turo zaradi pomanjkanja snega, pa razmišljam nekaj o Turskem žlebu, sem neodločen, pokliče Fotr in reče: "Gremo k Juretu na Okrešelj na pir", in to je bilo to).

Ob 6:00 se dobimo pred ferajnom – eni bolj živahni, eni manj. Živahnost naraste šele ob prvih korakih proti Okrešlju, kamor smo jo mahnili po drugem zboru na parkirišču v Logarski dolini. Od koč na Okrešlju pa do Turskega žleba si malo ogledamo tehniko iskanja z lavinsko žolno, predvsem pa tečajnike seznanimo, kako težavno je z derezami oponašati račjo hojo. Ampak nadebudneži se ne dajo in kojci odstopicljamo skozi Turski žleb na Tursko goro. Tam ob lepem vremenu pomalicamo (letošnji tečajniki imajo visoko razvito srčno kulturo in so na veliko delili svojo malico – Rutar, plus točke za uspešno sekundarno socializacijo podmladka), naredimo gasilsko fotko ali dve in jo nato spet po račje uberemo proti koči na Okrešlju.

Sledi točka dneva – po zaledeneli poti od koč na Okrešlju do parkirišča v Logarski dolini – stave so se močno nagibale v prid zvitim gležnjem in modricam na riti, vendar začuda nismo doživeli kakšnih omembe vrednih intervencij.

Po preverjanju prisotnosti na parkirišču (in hvalabogu ugotovitvi, da nas je dol prišlo tolik, kot nas je odšlo gor), sledi še analiza ture v bližnji gostilni.

Na turi so tečajniki spoznali osnove gibanja v zimskih razmerah v gorskem svetu. Spoznali so hojo z derezami in zaustavljanje s cepini, oboje so praktično preizkusili. Videli so (nekateri bolj, nekateri manj), da brez ustrezne opreme pozimi (in nasploh) v hribih nimamo kaj iskati.

To je to. Kar se tiče pripomb vodje ture samo to, da v prihodnje udeleženci tur (to predvsem leti na pripravnike) na začetku ture prijavijo svojo prisotnost vodji ture. Tokratni vodja ture je bil namreč ob koncu ture prav presenečen, da je bilo na njegovi turi toliko "zjutraj neregistriranih" pripravnikov. Pa ne gre za kakšno kaprico, zgolj za varnost (in pozitivno statistiko preživelih ture).

Z naravo k boljšemu človeku,
nasvidenje v naslednji vojni (turi),

vodja ture Matic Standeker

Udeleženci ture:

Tečajniki:

- 1 Barbara Skabar
- 2 Dejan Borko
- 3 Samo Rožman
- 4 Jasmina Černe
- 5 Primož Koganovič
- 6 Tine Stritar
- 7 Piotr Skrzypiec
- 8 Tina Hajdinjak
- 9 Tomaž Kaluža
- 10 Domen Smrdel
- 11 Helena Gabrijelčič
- 12 Janez Kekec
- 13 Petja Šušteršič
- 14 Robert Zupančič
- 15 Gordana Đorđić
- 16 Marjan Smolej
- 17 Sašo Kotnik
- 18 Eva Gorišek
- 19 Matej Komel
- 20 Arijana Gadžijev
- 21 Žiga Kunčič
- 22 Nna Kobal
- 23 Urša Erman
- 24 Mateja Godnjavec

Pripravniki:

- 1 Tadeja Rozman
- 2 Blaž Kovač
- 3 Jaka Rován
- 4 Maja Grgič
- 5 Žiga Gorišek
- 6 Marko Gorišek
- 7 Gašper Rak
- 8 Ana Videtič
- 9 Črt Zavašnik
- 10 Nina Bernard
- 11 Janez Toni

Alpinisti:

- 1 Alenka Klemenčič
- 2 Matej Rozman
- 3 Iztok Rutar
- 4 Matic Standeker

Pridruženi člani:

- 1 Nasta Roblek
- 2 Maša Tičar

Skupaj 41 udeležencev skupne ture.